

de mener er sandheden. Vi tror på, at de vil handle ud fra, hvad de mener er sandheden, fordi de er forskere.

Men det siger også sig selv, at en masse andre mennesker kan lave deres egen forskning. Vi er klart tilhængere af, at det under alle omstændigheder er ud fra den frie forskning, at historiens dom kommer.

Der er nogle, der har citeret nogle bøger. Man kan citere andre bøger. For den historiske sandhed er jo ikke altid entydig. Der er forskellige udlægninger af den historiske sandhed.

Man kan sige, at én ting er sikker, nemlig at det er sejrherren, der skriver historien. Det er som regel altid det, der er tilfældet. I en periode i hvert fald skriver sejrherren historien.

Men vi er helt trygge ved, at regeringen lever op til det ansvar, som regeringen har, det ansvar, som anklagemyndigheden har i forhold til kriminelle handlinger. Vi er helt trygge ved, at den historiske sandhed kommer frem under alle omstændigheder.

For vi har en fri forskning, og vi har så mange mennesker med mange forskellige tilgange til det – ikke ud fra at de har nogle bestemte politiske holdninger. Det har de også. Men vi går ud fra, at de har en forskningsmæssig nysgerrighed og en forskningsmæssig sikkerhed, og at de er så uafhængige af de holdninger, de eventuelt selv har, at de selvfølgelig er interesserede i at finde sandheden.

For disse mennesker, som er forskere, ved jo også, at de også i en anden situation skal leve af – ikke i ordets materielle forstand, men i mere åndelig forstand – at de er uafhængige forskere.

Derfor er vi trygge ved, at uanset hvad Folketinget vedtager, uanset der er nedsat kommissioner, så vil der under alle omstændigheder være en forskning, og der vil være en debat, og den vil give os den historiske sandhed eller nærmere: de historiske sandheder. De vil under alle omstændigheder komme frem.

Derfor har vi heller ikke nogen interesse i at vedtage mere end det, der allerede er sat i værk, og derfor støtter vi ikke hr. Frank Dahlgaards forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Nu var det, som om SF's ordfører begyndte at sige noget om en flok amatørhistorikere, der kom og talte om noget, som ikke har noget at gøre med den her forespørgsel. Så vidt jeg ved, er det altså F 47, som handler om danskeres

samarbejde med myndigheder i Sovjetunionen og de østeuropæiske diktaturer under den kolde krig.

Det er ikke et spørgsmål om strafansvar og alt muligt andet pladder. Det er faktisk ret relevant at diskutere historien. Historien er selvfølgelig ikke ensidig. Men noget, der faktisk er helt evident, er, at Morten Lange sad i Udenrigspolitisk Nævn og videregav sine informationer til forretningsudvalget i SF, hvorefter de blev videregivet til KGB, og da var det sandelig til stor skade for Danmark.

Sådanne ting er interessante. Det er interessant at få den historie med for de kommende generationer. Det er derfor, vi har den her debat. Det er ikke et spørgsmål om strafansvar.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg tror, det er passende på det her tidspunkt at bede deltagerne i debatten om at moderere deres sprog lidt. Det ville klæde debatten.

Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Hr. Aage Frandsen synes ikke, at der er så meget at komme efter, for nu er der nedsat disse kommissioner, og så må vi vente på dem, og sandhederne skal nok komme frem.

Jeg håber også, det er rigtigt, men når jeg ser på kommissorierne, føler jeg ligesom, at der er et hul, som gør, at der måske ikke, hvis ikke vi havde haft den her debat, blev set så meget på fredsbevægelsernes rolle i Danmark, på fodnotepolitikken, som Danmark førte i 1980'erne.

Hr. Aage Frandsen kan jo selv læse kommissorierne for kommissionen og for DUPI. Derfor er det da vigtigt for mig, at det omfangsrige historiske materiale og de redegørelser, der kommer, fokuserer på nogle af de her ting, for en redegørelse kan jo skrives på mange områder. Man kan lægge vægten forskellige steder. Men det er utrolig vigtigt for mig, at man får lagt en betydelig del af vægten på fredsbevægelserne, på fodnotepolitikken og på DKP's rolle under den kolde krig.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg er meget optaget af, hvad der er lovgivningsmagtens opgave, hvad der er den udøvende magts opgave, og hvad der er domstolens opgave. Det der med at vi i Folketinget skal diskutere begivenheder, der ligger ganske mange år tilbage, ved jeg ikke helt, hvad formålet er med.